

LAURENT

- GRAD GLUHIH U AMERICI

U američkoj državi Južnoj Dakoti gradi se grad Laurent u kojem će živjeti gluhi i čujući koji komuniciraju američkim znakovnim jezikom. Grad će dobiti ime po Laurentu Clercu, slavnom francuskom učitelju gluhih. Od davnina gluhi maštaju o mjestu u kojem neće biti diskriminirani, mjestu u kojem će biti ravnopravni ostalim stanovnicima, lako naći posao, biti informirani, razumjeti što govore čujuće osobe kod liječnika, u banci, u školi... Takvo mjesto će uskoro postojati i svi gluhi koji to budu željeli moći će se sa svojim obiteljima doseliti u Laurent 2008. godine. Planira se da će u gradu živjeti oko 2500 stanovnika.

Marvin Miller (33), gluhi novinar, započeo je projekt grada prilagođenog gluhim. U izgradnju su novac uložili on i privatni investitori, a najviše je uložio otac gluhog djeteta koji želi ostati anoniman.

Marvin Miller

Marvinova supruga Jennifer i četvero djece su gluhi. Ono što žele je nešto sasvim prirodno – biti potpuno uključeni u svakodnevni život. Za život u Laurentu već se prijavilo oko sto obitelji –

gluhih, nagluhih i čujućih koji žele komunicirati na znakovnom jeziku.

Neki kritiziraju izgradnju takvog grada jer smatraju da će se gluhi na taj način izolirati još više nego do sada. Međutim, kako kaže M. E. Barwacz, Millerova punica i poslovni partner, to nije grad za gluhe već za govornike znakovnog jezika – gluhe i čujuće pa nema govora o izolaciji i getoiziranju. Navodi da očekuju velik broj čujućih roditelja gluhe djece. Gospođa Barwacz nije gluha, ima dvije kćerke – jednu gluhu i jednu čujuću te osmero unučadi od kojih je četvero gluho.

Grad će biti tako projektiran da u stanovima, kućama i uredima bude puno svjetla, prostorije će imati velike staklene stijene, policijske i vatrogasne sirene zamijenit će svjetlosni signali, zvona na vratima također, svaki dom imati će brzu internetsku vezu, u dućanima, uredima, restoranima, u gradskoj vijećnici komunikacija će biti na znakovnom jeziku.

Za mnoge će preseljenje u Laurent predstavljati šok zbog klime u Južnoj Dakoti, osobito za one koje dolaze iz Floride, Kalifornije, Australije. Ipak, planiraju se doseliti i započeti svoj privatni posao: otvoriti dućane, restorane, benzinske stanice, hotele.

Gluhi više neće osjećati nelagodu, sram ili ljutnju zbog nerazumijevanja što im se govori, pogađanja koju je cijenu prodavač izgovorio, neće se više trebati ispričavati što su gluhi. Profesor Bauman, direktor poslijediplomskog studija na sveučilištu Gallaudet u Washingtonu smatra da projekt grada Laurenta dovodi do bliske i ravnopravne suradnje između gluhih i čujućih osoba. Osobito je značajno što je američki znakovni jezik postao peti jezik koji se najčešće uči u američkim koledžima. Bauman navodi: "Za kupovinu zemljišta u Laurentu neće vam trebati audiogram. Jedino što vam je potrebno jest želja da živite u okolini podređenoj vizualnom, koja potiče znakovnu, a ne govornu komunikaciju». Dr. Novak, koji od 1984. godine ugrađuje kohlearne implantate (tzv. umjetne pužnice), uvjeren je da će kod novih generacija gluhih doći do usmjeravanja na govorni jezik. On smatra da je Laurent mjesto za one koji ne žele koristiti tehnologiju koja im omogućuje slušanje, a s vremenom će ih biti sve manje. Dakle, vjeruje da će znakovni jezici u budućnosti nestati. Naprotiv, Miller misli da je vjerovanje o izumiranju znakovnih jezika i kulture gluhih pretjerano i netočno. Navodi da neće svi gluhi željeti kohlearni implantat, a nisu svi ni kandidati za tu operaciju. Za sebe kaže da ga ne želi i da je sretan što je gluho.

Hoće li projekt grada Laurenta zaista uspjeti? Ne trebamo dugo čekati odgovor na to pitanje jer za dvije godine prvih stotinjak obitelji trebalo bi započeti život u tom gradu. V. I.

Marvin Miller i M. E. Barwacz